Ч. 8. Чернівцї, середа дня 19 січня (1. лютого) 1905 р. Річник XXI.

ВИХОДИТЬ в ЧЕРНІВЦЯХ
що середи, пятницї і недїлї,
з тижневим додатком
„РУСКА РАДА“.

Редакция, адміністр. і експедиция
при улици Петровича ч. 2.
Рукописи звертає ся лише на попереднє застережене. — Рекламациї неопечатані вільні від оплати почтової.

БУКОВИНА

ПЕРЕДПЛАТА на „БУКОВИНУ“
разом з „Рускою Радою“:
на цїлий рік . . . . . 20 К. — с.
„ пів року . . . . . 10 „ — „
„ чверть року . . . 5 „ — „
„ місяць . . . . . . 1 „ 70 „

Поодиноке число „Буковини“ 16 сотиків.

Передплата і належитість за інсерати платні в Чернівцях.

Від адміністрациї.

При змінї місяця просимо відновити передплату, вирівнати залеглости і приєднувати нових передплатників.

Будучність американьскої Руси.

В сїй дуже важній справі пише в 2. ч. ам. „Свободи“ п. П. М. таке:

Коли питати людей, що думають про будучність американьскої Руси, то многі покладають великі надії на друге поколїнє, себто на рускі дїти, котрі вже тут родились. Чи надії сї мають яку підставу — чи они оправданї?

Певна річ, що від першого поколїня, від дорослих Русинів еміґрантів, годї богато сподїватись. Се перше поколїнє, наша теперішна американьска Русь, не представляє ся одноцїльно. Оно складаєсь з найріжнороднїйших елементів, які попоприходили тут з ріжних сторін рускої землї, і кромі імени (?) мають дуже мало спільного між собою. Люди ті попринесили з собою ріжні погляди, навички та хиби, а все те не лучить людей а дїлить. Кромі сего наші старі еміґранти вічно „муфують“, їх гадки по найбільшій части в старім краю — і тому більша часть з них зовсїм і не думає про будучність американьскої Руси, та про те, щоби сю будучність якось обезпечити, над нею вже тепер попрацювати.

Одноцїльної американьскої Руси тепер ще нема, а суть лиш поодинокі рускі громади чи ґрупи. Злучити ті всї громади разом, зіллятн їх в одну сьвідому цїлість, належить доперва до будучности. Сего перше поколїнє виконати не може, бо оно має замало на се часу і сили, які мусить з'уживати на поборюванє перших перепон і ставлянє перших кроків. Чи зможе сю задачу виконати друге поколїнє? — Ми думаємо, що зможе, єсли лиш приготовимо єго до сего, відповідно виховаємо — але се не легка річ.

Істория показує, що друге поколїнє якого небудь народу або ґрупи народу, або і поодинокої родини є виставлене на велику небезпеку, єсли родичі єго дістались в які небудь зовсїм відмінні обставини від тих, в яких жили попередно. Се бачимо наглядно і на потомках тих, що робили панщину і на визволених невільниках Ніграх, що осїли на півночи та стали фармерами, і на всяких кольоніях сектантских, а вкінци на іміґрантах ріжних наций тут в Америцї. У всїх тих случаях бачимо, що друге поколїнє дегенеруєсь, стає гіршим, особливо під взглядом моральним, а бодай вказує наклін до дегенерациї. Причини сего яснї.

Старі іміґранти кромі многих хиб приносять з собою також дещо і доброго. Они походять майже виключно з сїл, або малих місточок, де кождий знає як другий жиє і що робить, де око громадске всегда спочиває на кождім чоловіцї, від колиски аж до гробової дошки. І те причиняє ся до їх взглядної моральности. Сю взглядну моральність переносять они на новий ґрунт і найчастїйше придержують ся єї. Вправдї лучають ся випадки і в першім поколїню, що сьвідчать о противнім, але і тут можна завважати, що чим молодший вік іміґранта тим він склоннїйший до деморалїзациї, бо єго понятя доброго і злого ще не так усталені як у старшого.

З другим поколїнем дїєсь зовсїм инакше. Оно жиє і виховуєсь в виїмкових обставинах. Жиє найчастїйше не в малій громадї, але в якімсь фабричнім, або промисловім центрі, де є не одноцїльний елемент, але люде найріжнїйшого сьвітогляду і вартости, де нема чуйного ока загалу, але кождий жиє після своєї волї а на всяке посторонне вмішуванє ся в єго справи має готову відповідь „none of your business“ — тобі нїчо до того! На вихованє, на характер людей мають кромі других річей безперечно найбільший вплив родина, школа, церков і окруженє, серед якого они обертають ся. Родина є найважнїйшим чинником, бо єї вплив треває через довгий час і тодї, коли дитина найсклоннїйша приняти всякі впливи злі або добрі.

Тимчасом наше друге поколїнє, наші дїти, майже позбавлені, сего впливу. Отець занятий цїлий день тяжкою працею, мати дома працює також не легче а нераз і сама ходить до роботи, а дїти полишені опіцї особи, котра звичайно не має жадного чутя до них. Додайте до сего ті піятики, які відбувають ся по многих руских хатах, ті сварки, проклони і т. п. а побачите, яке вихованє дає американьскій рускій дитинї пересїчна руска родина. Та найгірше мабуть те, що американьскі рускі дїти не мають пошанованя для своїх родичів, що родичі не є для них автори́тетом. Они не вміють по анґлїйски, они не знають звичаїв краю, їх погляди застарілї, они непорадні, необразовані, бідні, погорджувані, нераз брудні, пяні і т. п. Справедливо або нї, але наші дїти не мають пошанованя для своїх родичів, і через се не принимають від них навіть того, що добре.

Школа також не має на них великого впливу, бо до школи ходять коротко — а єсли декотрі і ходять довше, то школа виховує їх на Американцїв а не на Русинів американьских. Руских шкіл, які малиб доповняти роботу шкіл публичних не лиш взагалї дуже мало, але і ті які істнують, з малими виїмками, сповняють дуже лихо свою задачу. Церкви наші і унїятскі і православні ще менчий вплив мають на дїтей і дуже можливе, що многі теперішні дїти, коли доростуть, зовсїм їх покинуть, бо сварнї за віри, бездушна формалїстика, безписьменьство деяких пастирів і проповіди непристосовані до обставин, чейже не зможуть їх притягнути до себе.

Найважнїйшим чинником у вихованю наших дїтей є тепер їх окруженє, отже улиця, фабрика або майна, сальон, галя до танців і т. д. Що сї річи не могуть користно на них впливати — річ певна. Шкідливість такого впливу покажеєсь нам ще яснїйше, коли зважимо, що наші люде жиють на днї тутешної суспільности і з природи річи їх дїти мусять стикати ся з осадом суспільности, який, як деинде так і тут в Америцї, не визначає ся і не може визначати ся високою моральностию.

Чи можуть наші дїти в сей спосіб виховані сповнити надії, які многі на них покладають? Нїколи — як довго не займемо ся щиро їх вихованєм та не постараємось, бодай вчасти охоронити їх перед сею небезпекою, яка грозить їм а тим самим і будучности американьскої Руси. Через зреформованє родичів можемо збільшити їх вплив на дїтей, через відповідні рускі школи можемо дуже много зробити, а так само і через церкви та недїльні школи. Впливови сальонів, улицї і т. п. мусимо противставити читальнї, аматорскі представленя, вечерки, товариські забави під наглядом старших, прогульки і т. п. А коли так бодай в части захоронимо наші дїти для рускости для нашого народу, тодї можемо бути певні, що они сповнять свою важку задачу, закинуть всякі віроісповідні і язикові сварнї та получать всї істнуючі рускі громади в одну цїлість на підставі народній, сотворять сильну, одноцїльну американьску Русь.

„ПРАЦЯ“.

II.

Ґенеза львівского „Труду“ ось така: На загальних зборах членів львівского товариства „Клюб Русинок“ із р. 1894. піднесено потребу заснованя товариства, що подалоби рускому жіноцтву занятє і науку через заснованє робітень і котре через відкриванє складів так у Львові як також в иньших наших містах обняло би торговлю материями, полотнами і иньшими до робіт жіночих потрібними предметами, що знов далоби нагоду нашому жіноцтву привчити ся купецкого дїла“. Від зродженя думки до підписаня статутів, яке наступило 17. марта 1900, проминуло довгих шість лїт. Перші конституючі збори членів нового товариства відбули ся 16. марта 1901 року. Цїла дїяльність товариства звернула ся спершу — що зовсїм зрозуміле — до збираня капіталів, потрібних до введеня товариства в дїйснє житє. В роцї 1902 робить товариство перший практичний крок, засновуючи р о б і т н ю с у к о н ь, а при нїй і б у р с у спершу для шістьох своїх уче-

Рода Рода.

Також претендент.

Авторизований перевід з кімецкого К. Кракалїї.

Десь перед двайцятьма лїтами, жив у Малій-Растовици у Сермськім — отже на сїм боцї Сави — чоловік іменем Михайло Михайлович — повний противностий.

Він мав найкрасший кусник виних городів — і не пив нїчо — два тузнї псів і не полював — і був бездітний одовець — тай не радував ся своїм житем. Годинами сидів він з своїми псами під оріховим деревом і глядів у даль — на голубу гору, що підніmає ся на краю сьвіта, яку ледво можна було бачити через мраку. То була Авала, віддалена три милї на захід від Білгороду.

До Авали летіли на легких крильцях гадки Михайла Михайловича. Ранїсько, коли він лише пробудив ся, дивив ся він на неї. Коли вона була покрита мракою — то старий був в лихім гуморі. Колиж вона дрожала в сонїшнім сьвітлї — тодї тїшив ся дуже.

Вечером сїдав він під оріховим деревом, поклоняв ся Авалї і все читав хронїку цїсарства Сербії: про славного Михайла, про Стефана Неманя, що жив в часї Барбароси, про царів Душана, Уроша і Вукашина а нарештї про бідного Лазаря, котрого побідив султан Мурад. Все що 14 день, докінчував Михайло Михайлович книжки і приходив до дня сьв. Вита, р. 1389 — найнещасливійшого в сербській історії. Коли все старий читав послїдний уступ про битву на Косовім поли — як цар Лазар через зраду свого зятя поляг зарубаний яничарскими шаблями та як погибли Милош Обилїч і иньші лицарі — тодї затискали ся його кулаки а очи горіли злостию...

Таким найшов його одної днини цирулик із Малої Растовиці, іменем Тайнер, шваб і запитав його, що йому бракує. Михайло Михайлович оповів йому про битву.

— Ет — сказав Тайнер — правда, то нещасте. Але як погадати що то так давно діяло ся і що жаден з нас при тім нїчо не втратив.

— Нїчо не згубив — Тайнер? Цїсарство — то нїчо? — крикнув роздражнений Михайлович, не походить від нїкого меньшого як від першого сербського деспота Михайла. З страшною скоростию зачав він перевертати листки хронїки — і читав сто місць, котрі те доводили: тут „пішов внук Михайла на опівнїч“ — тут згадано знов брата Радована, котрий „прийшов з дубового лїса“ — виразний натяк на Растовицю, що значить по сербськи „дубовий лїс“ — там знов цїсарський принц іменем Михайлович.

Розуміесь, що другого дня цїле село знало про Михайлові права до сербського трону. Всї сьміяли ся страшенно.

Танасіє Якобац, котрий завсїгди був готовий до збитків, побачив, що тут для него цвите пшениця і запукав до Михайлової брами.

Михайло отворив, відігнав свої два тузнї псів і запровадив гостя до хати. На найбільше здивоване Михайла впав Танасіє перед ним на колїна і поздоровив його як короля Сербії. Розлючена через загублену битву коло Сливниці, скупчина в Білградї скинула Обриновичів з трону а підняла Михайловичів. Вислано також депутацию, котра вже в дорозї, щоби доматорови передати грамоту вибору.

Старого Михайловича трохи удар серця не трафив. Коли трохи прийшов до себе, стиснув Танасієві руку і спонукав його присягнути правду тої вістки — Танасіє присягав майстерно — а по тім зачав в кімнатї гуляти на однїй нозї.

— Як то судьба грає ся з чоловіком — крикнув він — вчера ще мужиком — бож чим більшим був я — а нинї королем великого краю! Чи то справдї вони мене вибрали — Танасіє?

— До сто ваґонів апостолів! — Чи-ж я коли брешу? — крикнув Танасіє розлючений.

Тимчасом визичило кількох людий з Пазці, що знали про сей жарт, від ґрафового покойового ґальових уборів маґнатів і прийшли яко депутация скупчини. Вони принесли грамоту вимальовану золотом та водними красками на грубім папері — виробляли ріжні дурниці і що було для Михайла головною річею — поклонили ся йому... — Богато людий, що про се знали і таких, що нїчо не знали обсїли Михайлове обійстє, дрочили через пар-

ниць. Склеп годї було ще отвирати через недостачу капіталу. Не мало спинювала розвиток сего предприємства й недостача відповідних сил робочих. Причиною сего — се наше неоправдане а недорічне оцїнюванє ремісничої й промислової працї, яка буцїмто є щось нисшого. Сей хиткої вартости „аристократизм“ тим більше дивоглядний, що у нас богатих родин таки дуже не багато. Незабаром після робітнї суконь отвирає „Труд“ і робітню шитя біля. Від того часу розвиває ся молоде товариство рік за роком що раз красше. В адмінїстрацийнім роцї 1902/3 отвирає продажу материялів потрібних до робіт жіночих і т. д., в якій вчили ся панночки, що хотїлиб посьвятити ся купецкому званю. Крім сего відкрито віддїл модиярства, а робітню біля розширено і прилучено до неї віддїл гафтярства. Тогож року розширено бурсу на 25 місць а для уможливленя фахової науки для дївчат уладжено 3 курси крою суконь, курс крою біля, курс гафту і школу модиярства із 10 місячним тривком науки. Дївчатам уміщеним в бурсї удїлювано науку рахунковости купецкої і нїмецкої мови. В адмінїстрацийнім р. 1902/3 склепу ще також не отворювано а за те закуплено для товариства каменицю у Львові в ринку ч. 39., яку тепер майже в цїлости занимають поодинокі відділи сего товариства. До заснованя склепу з полотнами, материями готовими роботами відділу конфекциї дамскої і иньшими а також приборами до жіночих робіт приступлено в минулім роцї адм. 1903/4 д. 26. марта 1904. Обслугу в склепі ведуть ученицї товариства. В сїм роцї відкрито також робітню конфекциї дамскої, давнїйші курси гафту перетворено в постійну робітню гафтів. В сїм часї одержало товариство від галицкого намісництва концесию на школу модиярства, а дальше робить заходи, щоб добути також концесию на школу крою і шитя суконь та дамскої конфекциї. Через те будуть сьвідоцтва виставлені „Трудом“ творити для учениць підставу до узисканя карти промислової на самостійне відкритє і веденє сальону моди. А учениць було 1903/4 вже 72, із чого 24 мали приміщенє в бурсї. Крім сего були в товаристві занятї 42 робітницї.

Розуміє ся, що через розширюванє аґенд зростала і скількість замовлених і виконаних робіт. А се знова сьвідчить про зріст довіря у публики до робітень товариства, які очевидно здобували собі его через солїдне виконуванє замовлень.

В робітнях виготовлено:
Рік адм. 1901/2 за три місяцї істнованя робітнї суконь загалом **64** робіт. Рік 1902/3 р. суконь 500, р. біля 3000, сальон мод 370, разом **3870**. Рік 1903/4 р. сукон 718, р. біля 4504, р. конф. 192, р. гафтів 1024, сальон мод 682, разом **7120**.

Доходу мало товариство із робітнї суконь і продажі товарів в I. роцї дїяльности **1.047·55** кор., в II. р. д. **9.911·60** кор. а в III. р. д. досягла ся сума **22.187** кор. **18** сот.

Чистий зиск із аґенд товариства, який в р. 1901/2 виносив 4 кор. 12 сот. зріс в слїдуючім роцї до 606 а в останнім р. до 1002 кор., а се дало можність виплатити членам 5% дивіденди від їх удїлу.

Фінансова спроможність товариства залежала від зросту его членів, що вкладали в оборот товариства свої удїли, та від збільшуваня капіталу льокована в товаристві на щадницю.

Рік адмінїстрациї 1901/2, число членів 158, удїлів 5638·60 кор., щадниця 2217·46 кор., фонд резервовий 344 кор. — Рік адм. 1902/3, число членів 230, удїлів 7829·60 кор., щадниця 30.378·98 кор., фонд резервовий 484·40 кор. — Рік адм. 1903/4, число членів 298, удїлів 10.575·40 кор., щадниця 75.262·07 кор., фонд резервовий 714 кор.

Вже із наведеного зіставленя, яке впрочім не вичерпує усїх даних що до маєткових відносин „Труда“ — видно що товариство вже за перші роки своеї дїяльности поробило знаменитий поступ. За три роки замість 5 робітниць має товариство їх 42 + 72 ученицї. Робітнї й заряд, що містили ся спершу в трех комнатах, обняли тепер цїлу двоповерхову каменицю. В I. р. д. дійшли замовленя до 64 штук а в III. до 7000. Розуміє ся, що рівночасно збільшає ся і маєток товариства і зиски членів, яких число дійшло одначе ледви до 298. Цифри повинні промовити до кождого і кождого переконати. Будемож певні, що й „Праця“ повинна розвинути ся не гірше від „Труду“. Передовсім маємо надію, що загал наш поспішить швидше із членьскими удїлами до „Працї“, які становити муть головну основу еї розвитку.

Рада державна.

По промові пос. Гібеша, який заявив іменем социял-демократичного клюбу, що він буде голосувати за предложенєм, хоть у нїм не узглядненo бажань робітників, промавляв пос. Пешка. Він висказуючи надію доброго полагодження запомогових справ, вказав на неурожай в судетских краях, жадав помиреня запомогової акциї на всї економічні інтереси а вкінци поставив резолюцию о як найскорше предложенє цлової тарифи. Пос. Кеніґ представляв велич шкід від посухи в Чехах, яку оцїнено в самій чеській части краю на 251 мілїонів і тому жадав крім 15 і пів мілїонового кредиту, ухвалити єще окремих 4 і пів мілїона для тих околиць в Чехах. Також внїс резолюцию, щоби єще р. 1872 з причини повени громадам і повітам удїлені позички, а не звернені ще дотепер — відписано їм цїлковито. Пос. Новак жалував ся, що єго виборчий округ не обнятий листою запомог і просив узглядинити єго. Пос. Форманек вступав ся за своїм округом а пос. Поточек промавляв за західною Галичиною і жадав скорої помочи, однак в натураліях а не в готівцї. Відтак представив пос. Пацак своє наглячє внесенє, щоби в виду послїдних зелїзничих нещасть правительство зарядило ревізию всїх трас так державних, як і приватних зелїзниць, щоби такі ревізиї відбували ся періодично, та щоби справоздане про послїдні подїї предложити як найскорше парляментови. Мінїстер зелїзниць Вітек відповів, що заряджено як найострійше слїдство і вислано на місце катастрофи двох знатоків, уходячих за поваги в области зелїзних доріг. Причиною нещастя мало бути се, що шина пукла в наслїдок сильних морозів. Вкінци мінїстер висказує готовість предложити палатї всякі виясненя. Наглість внесеня і само внесенє принято одноголосно і передано справу зелїзничій комісиї. В кінци передано ще комісиям два правительственні предложеня що до рефундованя сум, виданих на запомоги та програми інвестицийних будівель при зелїзницях, після чого замкнено засїданє з пятницї о год. 5 по пол.

Слїдуюче засїданє парляменту розпочало ся в понедїлок о годинї 2·30 мін. по полудни. Президент мінїстрів бар. Ґавч відповів на інтерпеляцию посла Люеґера в справі обиди католицких почувань в Alldeutsch. Tgb., що держава установ церкви все берегла і проти редактора тої часописи виточено слїдство ще в грудни. — Відповідаючи на інтерпеляцию про евентуальну інтервенцию австрийских війск при усмирюваню росийских розрухів — відмовив єї всяких основ. Що до удїлу наших полків при угорских виборах, то се дїє ся після обовязуючих законів. По відповідях на інтерпеляциї мін. Вітека приступила палата до дебати над запомоговим предложенєм. Промавляв пос. Ганнїх.

*

Рускнй Клюб відбув два засїданя. На першім раджено над дальшою тактикою і над заявою, яку мало ся зробити на конференциї голов клюбів. Признано загально, що дальше веденє обструкциї, по відступленю від неї Чехів і полудневих Славян, у купі з самими тільки 6 ческими радикалами, було би зовсїм неможливе, отже треба і Рускому Клюбови від неї відступити а провадити опозицию в такий спосіб, який покаже ся можливим. Клюб мав ще два наглячі внесеня неполагоджені, оба поставлені пос. Романчуком в цьвітни 1904 р.; одно дотикало перепон, ставлених галицкими властями зарібковій еміґрациї, се внесенє вже передавнилось і перестало бути актуальним; в другім внесеню висказувалось домаганя відповідних змін що до урядової мови в Галичинї; сеся справа не перестала бути актуальною, але она не єсть справою хвилї, котра би стратила свою вагу, як би не була сейчас полагоджена. Отже на конференциї клюбів пос. Романчук заявив, що і Русини беруть свої наглячі внесеня назад, щоби на них не спадав закид, що перешкаджають санациї парляменту, в котрої тревалість вони впрочім не вірять, але се не зміняє їх становища опозицийного а і взагалї дальшу тактику они собі застеріґають. На другім засїданю клюбу визначено бесїдників до дебат в палатї: д-ра Коса до дебати о помочи для дїткнених елементарними нещастями, д-ра Короля до дебати о поборі рекрутів, а п. Романчука о предложеню буджетовім.

Розрухи в Росиї.

Ґенеральний страйк, що обхопив усї важнїйші осередки промислової Росиї, старають ся власти спинити всїлякими уступками економічної натури. Крім сего видає ся чимало проклямаций, у якій толкують народови, що розрухи йдуть лише на користь заграницї. Проти нових змагань виступив і Святейший Синод, бо ось мовляв, — вороги хотять повалити самодержавіє і православіє.

В Польщі.

Огонь заворушень перекинув ся тепер на Польщу; в Радомі, Лодзї, Ковнї і т. д. тривають вони дальше, а у Варшаві стає ситуация що раз грізнїйша. Страйкуючі робітники, які зводять бої із війском, стріляють також з револьверів, вбиваючи салдатів і поліцаїв. Маґазини горівки зрабовано, а горівку спалено. Зрабовано богаті маґазини на ул. Маршалківскій. Осьвітленя у містї нема. До страйку усїх фабрик прилучили ся й робітники желїзничих варстатів, до яких війско в понедїлок давало сальви. Там же наступила дуже важна подїя. Росийскі гузари — як доносять до „Daily Mail“ — пали на анґлійского віцеконзуля і порубали его шаблями.

Йорданьска сальва.

Справу Йорданьских вистрілів на царя полагоджено вкінци, як доносить „Zeit“, в той спосіб, що на царский приказ слїдство застановлено, зводячи все до припадку. Четверту батерию ґвардийской артилериї, яка тодї стріляла розвязано. Касарню замкнено, а рядових враз із официрами вислано на поле борби далекого сходу. Після урядового осьвітленя справи, вложив фаерверкер до канони картач на те, щоб викликати при пальбі більший ефект! Він мав бути (?) тої думки, що на таке віддаленє, як стріляла артилерия, вистріл не міг бути для нїкого небезпечний...

Із комітету мінїстрів.

Росийскі часописї в Петербурзї вже вийшли. Розуміє ся, що про послїдні подїї крім офіцияльних комунїкаторів не поміщують нїчого, що виразно і то в однозвучній замітцї зазначують. — Про засїданє комітету мінїстрів із 24. сїчня доносить „Русь“: По отвореню засїданя внїс предсїдатель Вітте, щоби обговорити послїдні подїї і їхні причини та щоби випрацювати плян, який би не допустив до того, щоб такі подїї наново повторили ся. На се замітило богато членів, що ся справа не належить до компетенциї комітету, не стоїть на дневнім порядку засїданя а до того нема під рукою потрібних материялів. Пропозицию Віттого відкинено, а комітет став радити над т. зв. „Станом усїльонной охрани“. Принято резолюцию, щоб закони поодиноких місцевостий по упливі речинця лиш тодї відмінювано лише серед надзвичайних обставин, що загрожували би безпеченьству держави.

кан Михайлових псів і кричали: „Живйо! живйо србскі краль! Най живе король Сербії!“

Михайло дурів з радости. Він не переставав дякувати і перепрашати, що не має нїчого більше в хатї, як мясо, хліб та вино.

„Живйо!“

Баран і однорічна безрога вже печуть ся а пивничний в пивници.

„Живйо! Живйо!“

Далї подали овече мясо з чесником, свинячу печеню та всїлякі чудесні вина. Нарід був в горячім одушевленю.

В вечер надійшов піп Йово, напив ся кождого вина і помазав Михайла на дїдичного короля.

— Алеж бо я не маю дїтий — сказав Михайло.

— То нїчо не шкодить — дїти ще будуть. Тиж ще не маєш 100 років як Авраам.

В опівночи відбув ся великий похід з смолоскипами.

Коли-б сербська границя була трохи близшою — про сей „пуч“ були-б певно телеґрафували на всї сторони сьвіта. Другого дня хотїв Михайло конче їхати до Білгороду. Але йому відраджували. Казали, що перед усїм мусять прогнати Міляна — нїм він зможе засїсти на престол — а то мусить потревати з 8 днїв.

„Король“ дав ся переговорити і лишив ся. Але він сидїв бездїльно. Іменував попа Йова митрополитом, а послам скупчини надав також уряди і чини. Танасїє став — здаєть ся тому, що був ще молодим — майором.

Нарештї найшло ся кілька серіознїйших людий, котрі зробили збиткови конець.

Михайло довго не хотїв вірити, що його так дурили... По тім замкнув бочки і не казав нїчо...

Пивничний вповідав, що Михайло випарив всї свої 24 пси, за те що лїпше не вважали.

Від тогди став він ще більше суворим і самотнїйшим.

По його смерти найшли в його тестаментї розпорядженє про надгробний напис, як слїдує:

Тут спочиває
Михайло IV. Михайлович
помазаний король Сербії,
що панував один день. Подорожний, завидуй йому щастя того одного дня.

— — — — — — — — — —

Але й сеї надгробної написи не дістав він. Піп Йово спротивив ся сему.

Розміри різні.

Підчас петербурскої різнї ходила депутация інтелїґентів під проводом славнозвісного правника Арсенеева до кн. Св. Мірского, щоб спинив звірске кровопролите. Розуміє ся депутация цїли своєї не осягнула, а за те опинили ся на другий день в Петропавловскій кріпости всї єї члени, а між ними так поважні мужі як проф. Кареєв, Гессен, Мякотін і т. д. А про різню із 22. аж тепер надходять докладнїйші описи. Читаючи їх годї найти відповідних слів обуреня. Ось навіть кореспондент „Gaz. Nar.“ впрочім осуджуючи соц.-демократию і признаючи слушність росс. правительству, пише між иньшим: „пролито крови надто богато, салдати мордували без милосердия найневиннїйших людий. Стріляно прим. до публики, що проходжувала ся в Александрівскім парку, поубивано велике число дїтий, ґуверванток, панночок і пань. В обухівскім шпиталю лежав труп 17-лїтної панночки із головою відрубаною ударом шаблї... При усмирюваню розрухів дїяли ся сцени осоружні, варварскі, стріляно не взиваючи до розходу, не давано сальв слїпими набоями, що булиб певно вистарчили до розігнаня товпи, передовсїм серед міста. Правительство заховувало ся в тій цїлій справі як банда послїдних драбів і розбишак: покрило ся вічним соромом. Рация стану є рациею стану, а лайдацтво, лайдацтвом!“

Пімста.

Із Петербурга доносять, що дня 28. с. м. рано почула жандармерия св. Николаївскої стациї звук духовних пісень. Жандарми пішли сейчас на цвинтар, де побачили такий образ: Перед сьвіжо насипаними могилами над жертвами петербурских розрухів стояв гурт студентів і слухачок висших жіночих курсів. По укінченю духовних сьпівів присяг гурток пімстити ся за своїх вбитих товаришів. Присягали впавши на колїна, із руками простертими до неба. Повертаючих хотїла жандармерия арештувати, але богато втікло заздалегідь, так що в жандармскі руки попало лиш 15 осіб. — Для поясненя сеї подїї додамо, що похорони вбитих з 22. с. м. а передовсїм студентів відбувають ся на приказ властий по ночи на малих стациях біля Петербурга.

„Ратуйте Ґоркого!“

Під такою написею помістив „Berliner Tgb.“ відозву до учених, полїтиків, лїтератів і артистів, просячи їх о складане підписів. Автори зазиву думають, що петиция спонукає російске правительство видати в справі Ґоркого засуд згідний з вимогами людскости і культури. М. Ґоркого таки справдї арештовано в Ризї, куда виїхав на зазив артистки Андреєв. Тепер жде его або засуд смерти або довголїтна тюрма.

Росия й Японїя.

Через Льондон розійшла ся за посередництвом петербурского кореспондента „Central Nevs“ дуже знаменна вістка. Ось російска цензура пропустила депешу парижского кореспондента, у якій говорить ся, що між Куропаткіном а Оямою ведуть ся переговори в справі зупиненя ворожих кроків, що мало би дати почин до мирових переговорів. Сю телеґраму дозволено перепечатати й російским часописям. Розуміє ся, що мир був би тепер для Росиї дуже на часї, та рівночасно надходять із поля борби рапорти Сахарова і Куропаткіна, які говорять як раз про те, що над рікою Шаго мимо лютих морозів надходить час нового великого бою. — Після останних вістий посував ся великий корпус армії із Чанґан ід Ченчіпао і Гаакасий. Під Ченчіпао Японцї Росиян відбили але під Гайкояй мусїли, коли вірити рапортови Сахарова, уступити. — Дня 25. тел. Куропаткін: Наша офензива против неприятеля на правім крилї вже розпочала ся. Температура виносить до 16 степенів морозу. Росияни заатакували місцевости Кайлїятора і Кейґутая. Першу оселю заняли ми без вистрілу, а при занятю другої Японцї опирали ся, а наша кавалерия гонила два полки японьских драґонів, що поспішно уступили. В тел. із дня 26. говорить Куропаткін, що его війска обсадили ще села Койлятосі, Кутайці і Чітойці. При занятю останного села погибло 50 Росиян. Дня 26. рушили російскі війска на Сандепу, яке по горячій борбі й заняли. В цїлоденній борбі коло сеї позициї погибло після Р. Т. А. 1000 російских салдатів і 45 офіцирів; після депеші рос. аґенциї із Сахетун є **24** офіцирів і **1600** салдатів вбитих та ранених. Висоти страт японьских російскі депеші не подають. Дальше доносить російска депеша, що північносхідне найсильнїйше укріплена частина села Сандепу нїчо не потерпіла від російского огню та що відти Японцї так стріляли на Росиян із армат і машинових карабінів, що Росияни село покинули і наново розпочали арматний бій.

Після донесень Оями Японцї відперли Росиян на цїлій лїнії, взяли 500 салдатів до неволї і заняли кілька сел.

НОВИНКИ.

Чернівцї, 31. січня 1905.

Личні вісти. Краєвий маршалок бар. Юрій Василько виїздить д. 2. лютого разом із жінкою на подорож до Египту.

Іменованя. Тайного сов. Якова Сімйоновича покликала правнича комісия палати панів на члена державного трибуналу, до якого управненя належить як звісно суд над мінїстрами поставленими в стан обжалованя.

Бук. краєва рада шкільна іменувала на засїданю з дня 27. січня с. р. надучителем в Мигученах тамошного учителя Михайла Ґадзу, а відтак учителями: Івана Шадковского в Веренчанцї, Тодора Городиского в Оршівцях, Ореста Ілюка в Дубівцях, Василя Лїкперду в Валяві, Василя Лупашка в Ошихлїбах, Евгена Семеновича в Іспасї-Майданї, Тодора Малика і Семена Савуляка в Берґометї над Серетом, Тодора Гнатюка в Конятинї, Юрія Зоту в Іспасї; учительками: Катерину Омельску в Вікнї, Софію Руснакову в Ставчанах, Анну Дубик в Чункові і Ольгу Балошескул в Берґометї над Серетом, а підучителем Василя Приступу в Заставнї.

Спенсіоновано на власне жадане директора Захарію Маерана і учительку Леокадію Кральову з виразом похвального признаня краєвої ради шкільної.

Революция в Росиї. Із таким дневним порядком відбули ся в неділю в ратушевій сали социяльно-демократичні збори, на яких по промові панї Ульріх і одного рос. еміґранта висловлено симпатиї російскому пролетариятови а погорду рос. правительству. По зборах старали ся вічевики уладити демонстрацию перед російским конзулятом, та до сего полїция не допустила.

Повітові конференциї учителїв мають с. р. розбирати питане, чи і які зміни конечні зглядом укладу і видань руских, волоских і нїмецких читанок та граматик для шкіл народних на Буковинї.

Управу дївочої школи в Кіцмани поручила краєва рада шкільна інспекторови Стратичукови.

З Бурси тов. „Руский Народний Дім“. Вислїд клясифікациї за 1. курс с. р. ш. був такий: з 61. питомцїв бурси має 6 I. клясу з відзначенем, 49. I. клясу, а 6 двійку.

Буковиньскі адвокати. Із кінцем 1904 р. було вписаних на адвокатску лїсту Буковини 123 адвокатів. В окрузї Черновецкого суду краєвого було їх 90, а в окрузї сучавского суду окружного 33. В Чернівцях живе 33 адвокатів, а в Сучаві 15.

Нові уряди почтові. З днем 1. лютого входять в жите 1) уряд почтовий в Парчівцях (пов. Сучава) для сїл Парчівцї і Костина. 2) складниця почтова в Берґометї н. Пр. (пов. Кіцмань) для сїл Берґомет н. Пр. і Ревакївцї. Місце експедиторки в Парівцях надано п. Аврелїї Воканча, а ведене берґомітскої складницї почтової поручено надучителеви Юрієви Олїйникови.

Позір! Театральна ґрупа тов. „Січ“ в Глїбоцї виставляє на своїй сценї дня 11. і 12. лютого н. ст. 1905. комедію: „Мужики аристократи“ 11. лютого (субота) для інтелїґенциї посторонної і місцевої і для старших селян а 12. лютого (недїля) для Січовиків і посторонних селян. Вступ для інтелїґенції крісло 1 кор., для селян 40 сот. а для шкільної молодїжи 20 сот. Початок: 11. і 12. лютого о год. пів до 8-ої по приїздї потягів. — Просить ся о як найчисленнїйшу участь. Умисних запрошень не розсилає ся. — За старшину тов. „Січ“ *Е. Гуцайло* кошовий, *Із. Ботушиньский* писар.

„Січ“ в Довгополи. Дня 5. лютого с. р. о годинї 3. по полудни відбудуть ся в Довгополи загальні збори тов. „Січ“ за рік 1905. в хатї господаря Івана Яблінчика з слїдуючим дневним порядком: 1) Відкрите зборів. 2) Вибір предсїдателя і покликане секретарів. 3) Вибір старшини „Січи“. 4) Ухвалене річної вкладки на рік 1905. 5) Припяте евентуальне виключене деяких членів. 6) Вільні внесеня: промови. — За старшину: *Онисим Плечуца* кошовий, *Антін Мандрик* справник.

„Січ“ в Селетинї. Перші загальні збори „Січи“ в Селетинї відбудуть ся 12. лютого 1905 в день Трох Сьвятих о 1. годинї по полудню в огородї народної школи в Селетинї, а підчас непогоди в шкільнім будинку з слїдуючим дневним порядком: 1) Отворене зборів. 2) Вибір січового батька і січової матки. 3) Прочитане і поясненя статутів. 4) Вибір старшини і вручене відзнак. 5) Установлене членьских вкладок. 6) Вільні внесеня і закінчене. Щоби звеличати се сьвято в сїм гнїздї гуцульских пявок, просить ся ласкаво доокрестних сестер-Січей, як також доохрестну інтелїґенцию, до нас як найчисленнїйше прибути. Иньші запрошеня не розсилає ся. — *Отїльо Ельсгальц* кошовий.

З над білого Черемоша. Дня 5. лютого с. р. о годинї 1. по полудни відбуде ся в Довгополи торжественне отворене Читальнї ім. „Руской Бесїди“ в забудованю шкільнім з звичайним денним порядком. — За тимчасову старшину: *Антін Мандрик* і *Іван Яблінчик.*

Зміна власности. Добра табулярні Шерівцї черновецкого повіту набув сими днями від В. Задуровича С. Горовіц зі Львова за цїну 1,540.000 кор.

Спроваджуване насїня. Рада культури краєвої пригадує інтерисованим, що послїдний речинець, до якого можна спроваджувати насїнє по зниженій цїнї за посередництвом повітових тов. господарчих, і кас райфайзеньских минає д. 10. лютого 1905. Пізнїйші замовленя будуть узгляднені лише після істнуючих засобів. З окрема звертає Рада культури краєвої увагу господарів на те, що в лютім в марті буде вже могла достарчувати насїня кукурудзи.

А Ґрудер просить нас оповістити, що з нагоди 25 лїтного ювилею своєї торговлї фортепянами дістав від фабрик значний опуст на фортепяни, яких має величезний вибір.

В Медзї відбудуть ся загалні збори каси пожичкової і щадничої на 7. лютого н. ст. в 2. годині по полудни з слїдуючим дневним порядком: 1) Справоздане касове за рік 1904. 2) Доповняючий вибір ради надзорчої. 3) Вибір касиера і назначене платнї для него на рік 1905. 4) Вілтні внесеня. — *Петро Шлемко*, начальник каси.

НАУКА, ШТУКА І ЛЇТЕРАТУРА.

Руска хата ч. 2 із 20. н. ст. січня містить: Остап Луцкий: Фраґмент I—II. — Франц Михайлів: Край вікна мого далека дорога. — Мстислав Рус: Як мене мої татуньо женили? — М. Павлик: Переписка Михайла Драгоманова з Наталїєю Кобриньскою. (1893—1895). — Др. Адольф Гедін. Михайло Яцків: Мальований стрілець. Кольоман Міксат. Неясна справа. (З мадярского переклав о. Е. Н.) — Шахи. Число прикрашують дві картини укр. маляра І. І. Іжакевича „На Йордан“ і „До школи“ та портрети М. Драгоманова, Н. Кобриньскої, др. Е. Гедіна, (що дав почин до анкети в R. Revue в нашій справі) і Івана Нечуя Левицкого. Редакция і адмінїстрация: Львів, ул. Бляхарска 8.

Бібліотека для рускои молодежи пôдъ редакціею Юлїяна Насальского. Січневий випуск сего видавництва, що вже числить 11 ріківского істнованя, містять в XLIII випуску як том LXXVIII: Обнова короны, біблїйне оповѣдане нôсля св. книгъ старого завѣта написавъ Стефанъ Шоробура ст. 55., як том LXXIX. Герой невольникъ. Опов. зъ часѣвъ турецкои неволѣ написавъ А. Верстельникъ ст. 46. як том LXXX. Пôдъ напоромъ совѣсти. Зъ великорускои повѣстки Достоевского переложивъ Любомиръ Селяньский ст. 27. враз із додатком: Розбите корабля новеля Едм. де Амичіса ст. 29.—38. Коломия 1904. зъ печатнѣ І. Мизевича.

Проф. др. Й. Конрад. **Національна економія.** Переклав Михайло Лозиньский. Накладом україньско руської видавничої Спілки у Львові 1904. З друк. Наук. тов. ім. Шевченка. Ст. 156, 8°. Цїна 2·30 кор. — Видавши рік тому Історию політ. економії Дж. Інґрема випустила тепер В. С. курс національної економії еньского професора др. Й. Конрада. Курс доволї звязкий і хоч давненький та відповідний для інт. загалу. Невичерпану новійшу лїтературу сегоднїйших суспільних течій подає перекладчик. Цїлий виклад дїлить ся на: Вступ, Науку про продукцию (у якім подано уступи основи продукциї, Гроші, кредит, Роди народнього господарства, Цїна, Банковість, Біржеве дїло, Акциї і Народно-господарські кризи, Роздїл доходу із народного господарства і Историю полїтичної економії. — Можна сподївати ся, що незабаром появлять ся в україньскім переводї і три дальші частини Конрадового начерку економічних наук себто про національну полїтику, фінансовість і науку про державу.

Ruthenische Revue. P. III. ч. 1. за р. 1905 містить: Unsere nationale Bilanz in Galizien. Von R. Sembratowycz. — Briefe aus und über Russland. Von Romanow — Politische Prozesse gegen die Ruthenen in Galizien. Von Kl. Obuch. — Statistik und Heimat des ruthenischen Volkes. Von M. R. — Das ruthenische Schulwesen mit seinen Anfängen bis auf die Gegenwart. Von B. Rohatyńskyj. — Literarische Charakterbilder. Von Taras Schewtschenko. Von J. Kreweckyj. — Dichter. Eine Phantasie von O. Kobylańska. — Rundschau. — Die ruthenisch-ukrainische Presse. В оглядї часописий подано за „Буковиною“ дані що до зросту нашого шкільництва. Розпочинаючи третий рік свого істнованя побільшила „R. R.“ свій обем, не говорячи вже про улїпшене зверхного вигляду виданя. Тепер виходити ме сей двотижневник у випусках на 32 сторонах місто давних 24-сторонових. Се причинить ся значно до уріжнородненя змісту виданя, про якою добірність дбала не аби як редакция й до тепер. Найкрасшим доказом влучного редаґованя „R. R.“ най буде хочби й те, що сим виданем і нашим народом заінтересували ся й учені французкі. Французиж — як звісно — не зовсїм проявляють інтересу до історії і т. д. других европейских народів. — При збільшеню обему та при значнім зростї числа дарових примірників, які треба висилати заграничним редакциям і ученим треба було також піднести передплату, яка виносить тепер річно 8 кор., а піврічно 4 кор. Адрес адмінїстрациї Wien VIII./I. Wickenburggasse 10.

Склад товарів Б. Бальтінестра молодшого

Чернівці, улиця Головна-Енценберґа ч. 3.

В мясниці поручає новости для Пань і Панів.

Вахлярі наймоднїйших виробів з т. зв. перлової шкаралупи з струсевими перами, Marabout, Pointlace, соломкові і з ґази білі в ріжних красках від найдорозших до найдешевших.

Вступ на баль послїдна новість великий вибір.

Рукавички Glacé, шовкові гладкі т. зв. ajour Muskelüre ріжної величини.

Паньчохи і зарукавки шовкові, півшовкові, гладкі, білі і в ріжних модних красках.

Черевики балеві, лякерки, білі Glacé, золоті, Chevreaux з гафтом або без него, цїжемки і півчеревики.

Хусточки до носа шовкові, гладкі, або гафтовані, з батьсту полотна в ріжних модних красках.

Капелюхи і краватки, атласові кляки, цилїндри, балеві наймоднїйші краватки.

Мужескі сорочки сальонові, з піковими і шовковими передами, ковнярики, маншети найновійшого рода.

Знижені ціни товарів футряних і артикулів зимових.

Футряні боа правдиві перскі, з куни, ласиці, кретові ріжного рода футра медвежі — до того відповідні муфи для дївчат і дїтий. Футряні і суконні шапки, кучми т. зв. Persianer, Sealskin, Nutria як також барети для дївчат і дам ріжної наймоднїйшої сорти.

Вовняні і зимові товари. Правдиве біле систему Єґера, др. Лямана, вовняні калїсони і майтки, рукавички, огрівачі колїн і пульсів, паньчохи, хусточки з Хемілї, вовняні шапочки чепцї для дївчат і дїтий — загортки на колїна до подорожи і т. д.

Конфекция дїточої одїжи, як жакети, плащики до того капузи, ковнярики, все після найновійшої моди.

Товари обувяні. Склад америкньских черевиків фабрики обуви Антона Чапека у Відни. Найбільший вибір ріжнодної обуви для панів, пан, дїтий. Черевики з Chevreaux Boxcalf, з телячої сатинованої шкіри і т. и. лякери, черевики до ховзаня. Все з найлїпшої сорти. Чоботи фільцові, до польованя, взагалї ріжна обув.

Кальоші і черевики до снїгу найлїпші фабрикати.

Капелюхи. Самостійна продаж капелюхів з ц. к. надвірних фабрик капелюхів І. Г. Іта у Відни, і Осипа Піхлера і Синів в Ґрацу Борсолїна в Александриї. Найбільший вибір фабрикатів з фільцу, льодену, плїшу і т. и. в ріжних фасонах.

Замовленя з провінциї виготовляють ся сейчас. Товари котрі не подобають ся, принимаю назад.

Товариство взаїмного кредиту

„ДНЇСТЕР“

Стоваришене зареєстроване в обмеженою порукою

Львів, Ринок ч. 10 (дім „Просьвіти“.)

ЧЛЕНАМИ ТОВАРИСТВА можуть бути тілько **обезпечені тревало** я „ДНЇСТРІ“ від огню. Членьский удїл 50 корон можна зложити в ратах; вписове 2 кор.

ЧЛЕНИ ТОВАРИСТВА можуть затягати **позички на 6 %** за предложенем відповідної гіпотеки або поруки; сплату більших позичок розкладає **ся на 10 літ.**

ПРИ ПАРЦЕЛЯЦИЯХ і иньшім купнї землї нехай купуючі **звертають ся** за **позичками до** „ДНЇСТРА“.

ВКЛАДКИ ЩАДНИЧІ приймає Товариство на 4 %.

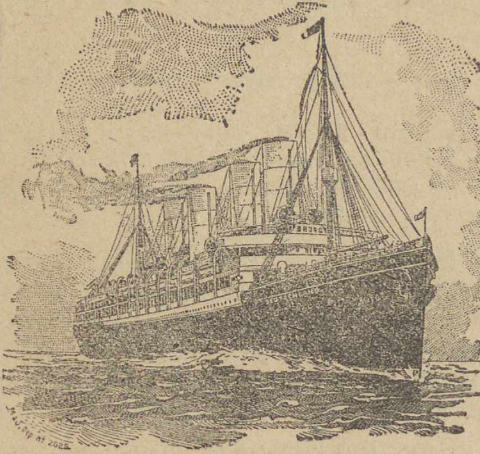
З ЧИСТОГО ЗИСКУ дістають члени **дивіденту** від удїлів а часть зиску призначує ся **на добродійні цїли**; до тепер удїлено на церкви' бурси, школи і т. и. **18.385.— корон.**

(—)

Стан 31. мая 1904:

Вкладки	1,698.786 К.	Позички	1,403.472 К.
Удїли	115.947 К.	Цїнні папери, льок. в банках і на рах.	
Фонди резервові .	23.522 К.	біжучий	506.994 К.

Карти їзди до Америки

Цїни їзди

Гамбурґ—Ню-Иорк:

Поспішний паровець „Deutschland“ їде $6^1/_2$ дня . . . . К 212.—

Поспішні парівцї ‚Moltke‘, ‚Blücher‘ і ‚Hamburg‘ їдуть 7—9 день . . . . . . К 190.—

Всї иньші поспішні парів. ‚Postdampfer‘ їдуть 10—11 день . . . . . . К 166.—

Antwerpen—Kanada . . . . . . К 130.—

Hamburg—Buenos Aires . . . . . К 142.—

Близших інформаций що до їзди в Америку, Африку, Східну Азию, як також їзди для розривки по середземнім мори, Оріентї і т. п. удїляє

66 (4—6)

ґенеральна аґенция

лінії „Гамбурґ-Америка“, в Чернівцях.

Герман Мітельман, улиця Почтова (Börsegebäude)

РАМИ до образів і фотоґрафій

до сьвятих і сьвітских образів паспарту і вироби переплетничі найдешевше у

Б. Сальтера

Чернівці, улиця Почтова ч. 5. в забудованю біржи побіч готелю Ґотлїба.

(3—10)

Г. ФАЙЛЄС

усувач нагнїток

Чернівцї,

ул. Руска ч. 8.

8 (—)

КУПУЙТЕ Календар „Рускої Бесїди“

Я, Анна Чіляк

58 11—52)

завдячую власному винаходови помади, через котрої уживанє, зріст мого волося дійшов до 185 см. довготи. Се є одиноке средство проти випаданя волося, скріпляє і приспішає єго зріст віддає великі прислуги панам, котрим йде о красні вуси і бороду, запобігає передчасному лисеню і сивіню, взагалї чудотворна ся помада вертає волосям так на голові як на бороді натуральну полискуючу бавру. Ділає она однаково так у молодих як і стариків. Я уживала єї 14 місяців. Цїна одного слоїка

1 зр., 2, 3 і 5.

Щоденна розсилка в цїлий сьвіт за попереднім надісланєм гроший, або за послїплатою. Найлїпше замавляти просто з фабрики:

Анна Чіляк

Відень

I., Graben 14.

Головний склад в Чернівцях: **Шмід і Фонтін.**

Друкарня „Рускої Ради“ в Чернівцях

має на складі

Книги і друки для Кас райфайзеньских.

Найлучше і вже випробоване средство на ревматизм єсть

NERVOL

аптика др. Ю. Францоза

в Тернополи.

Се є знамените усмиряюче средство до натираня против всяких ревматичних болїв, простудженя, ломаня костий, плечий гістця і нервових недуг. Прошу уважати на напись „Nervol“ і не принимати нїяких „Нервотонів“.

Цїна флякона **80** сот. 10 фляконів (фляшоцок) **8** кор. з оплатою і опакованєм.

— (4—?)

Найбільший подив в сьвітї викликує новий винахід

Годинник кишенковий

анкер сист. Roskopf-Patent який дуже точно ходить і на хвилї дає ся реґульовати в ґравірованих окладинках 2 зр. 50 кр., в чорних оклад. 3 зр. 25 кр. Ланцушки никлеві або позолочені з гарною повіскою Compas 0·45 кр. Як не подобає ся, принимаю гроші назад. — На жадане висилаю цїнники годинників, золота, срібла, хіньского срібла, музичних інструментів, складових частий до годинників з 1000 ілюстрациями даром і оплатно.

62 (5—12)

Ф. Пам, Краків

ул. Зелена 3.

Заложений в роцї 1852.

Перша буковиньска

специяльна робітня обуви і ортопедичне заведенє

ІВАНА ДІКА

абсольвента майстерского курсу ц. к. технольоґічного ремесельного музея у Відни, і заприсяженого судового знатока

поручає

ВЕЛИКИЙ СКЛАД ОБУВИ

найновійшого крою для пань, панів і дїтий.

Замовленя виготовляєть ся сейчас з заграничних шкір.

При замовленях з провінциї пожадане, аби прислати з'ужитий черевик на міру.

Чернівцї

ул. Руска II, а Філїя ул. Ратушева 17. (під „золотою Грушкою“).

7 (—)

Видає товариство **„Руска Рада“** в Чернівцях.

За редакцию відповідає Іван Захарко.

З друкарнї товариства „Рускої Ради“ в Чернівцях під зарядом Івана Захарка.